

[Christmas Møller.]

Jeg tillod mig i en Afbrydelse til det ærede Medlem at henvise til, at den Valutakurs, som noteres — jeg bortser her fra de 10 Øre — har det ærede Medlem paa et Møde i Aalborg „staaet med“; da var han klar over — det ærede Medlem vidste naturligvis mere end hans Tilhørere —, at man ikke kunde gaa videre. Man maa da i Dag have Besked! Man maa spørge: Kan man i Dag gaa videre?

Med Hensyn til Valutacentralen vil jeg yderligere gerne sige, at Forholdet er dette, at Valutacentralen og dens System blev indført for Landbrugets Skyld. Jeg vil endvidere gerne sige, at Valutacentralen og dens System paa enhver Maade anvendes for at fremme Eksportinteresser. Jeg hører til dem, der naturligvis maa fremhæve, at Valutacentralens System ikke lader sig opretholde i det lange Løb, og jeg tror ogsaa, at i hvert Fald en Del af Regeringspartierne Medlemmer er klar over, at det ikke lader sig gøre. Thi jo længere det opretholdes, jo vanskeligere bliver det for Ungdommen at komme til.

Jeg vil endvidere med Hensyn til Valutacentralen sige, at jeg mener ikke, at man har benyttet den rigtigt med Hensyn til den Kornpolitik, der er blevet ført her i Landet, og jeg har Lov til at sige til Regeringen, at det bør være Regeringens Opgave at søge Ændringer gennemført paa dette Omraade, det bør være Regeringens Opgave paa enhver optænkelig Maade, enten ad Toldvejen eller ad andre Veje, at søge frem til, at et saadant Kontorsystem, som Valutacentralen maa være, ikke opretholdes. Men naar det ærede Medlem Hr. Krag i sin Tale paa det Møde, jeg nævnte, sagde, at vi maa sikre Traktaterne, saa vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvorledes vil det ærede Medlem sikre Traktaterne, gældende til Sommeren 1936?

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at det ikke var nok at reformere paa dette Omraade, man skulde destruere — der var, om jeg saa maa sige, Steg paa Gaffelen for det ærede Medlem i Henseende til nogle Stemmer; i den Retning er det ærede Medlem jo ikke forvænt her i Tinget. Jeg vil da spørge det ærede Medlem Hr. Krag: Hvad er der givet fri i det af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Landstingsmand Villemoes fremsatte Forslag? Intet! Der er ikke een Vare fri efter det ærede Medlem Hr. Himmelstrups og Landstingsmand Villemoes' Forslag i Afviklingsudvalget.

Nu kan det ærede Medlem maaske sige,

at det har han ikke noget særligt Ansvar for. Det tror jeg dog ikke, det ærede Medlem vil benytte som Argument, thi dertil har det ærede Medlem for meget Ansvar for sit Parti. Men hvordan er det med det Forslag, som blev stillet under 7. December i Fjor af de ærede Medlemmer Hr. Brorsen, Hr. Christiani, Hr. Himmelstrup og Hr. Knud Kristensen? Jeg har set, at i hvert Fald et enkelt af disse ærede Medlemmer vil tage Ordet senere, derfor retter jeg ogsaa Spørgsmaalet til ham: Maa vi faa at vide, hvilke Varer er givet fri efter dette Forslag? Maa vi faa at vide, hvorledes Traktaterne skal sikres?

Thi det vil jeg gerne, saa alvorligt og stærkt jeg kan, sige, at det ærede Medlem og hans Parti og Offentligheden maa forstaa, at naar man angriber, saaledes som man gør det, naar man fører sin Agitation, saaledes som det her sker, saa føler vi det som en Agitation ført ogsaa mod vort Parti og mod det Standpunkt, vi har indtaget, en Agitation, som ikke er af en saadan Art, at det ærede Medlem burde laane Navn til det, fordi Sandheden er den baade med Ansvar, i Oprindelse, i Tidsafsnit, at det ærede Medlem ikke med Rette kan sige det, som det ærede Medlem ved det nævnte Møde har sagt.

Derfor siger jeg med Hensyn til Valutacentralen, at jeg forstaaer naturligvis dem, der siger: Den Valutacentral, som er Venstres Værk, som er Landbrugets Sag til Fremme af dens Eksport — og det er det, der blev sagt i en Artikel, der er hentydet til af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen —, den Valutacentral burde man ogsaa overlade til det Parti, som i ganske særlig Grad siger sig at varetage disse Interessers Gennemførelse. Og jeg vil sige til Regeringen, at jeg ved, at i alt Fald vide Kredse inden for Det radikale Venstre maa være enige i den Betragtning — selv om vi ikke er enige om mange andre Ting —, at en Opretholdelse af et Regerisystem, som kan være nødvendigt i Krig og Krise, lader sig ikke gennemføre; det maa erstattes af andre Former ogsaa af den Grund, jeg pegede paa før.

Men denne Valutacentral, som Regeringen jo særlig hæfter sig ved, som den højtærede Handelsminister, som den forhenværende Finansminister, Nationalbankdirektør Bramsnæs forsvarer saa stærkt, denne Valutacentral eller Toldforanstaltninger af den ene eller den anden Art kan jo altid kun være Hjælpemidler, kan altid kun være et Redskab. Hvad der er det afgørende i vort Land med dets økonomiske Struktur, er to Problemer, som jeg ikke behøver at